

Sygn. akt I CSK 2773/22

POSTANOWIENIE

Dnia 19 października 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mariusz Załucki

w sprawie z powództwa L. B.
przeciwko M. K., T. M. i K. M.
o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 19 października 2022 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Okręgowego w Tarnowie
z dnia 7 października 2021 r., sygn. akt I Ca 542/21,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od powódki L. B. na rzecz pozwanej M. K. kwotę 2.700,00 (dwa tysiące siedemset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego;**
- 3. zasądza od powódki L. B. na rzecz pozwanego T. M. kwotę 2.700,00 (dwa tysiące siedemset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Powódka L. B. wywiodła skargę kasacyjną od wyroku Sądu Okręgowego w Tarnowie z 7 października 2021 r., którym oddalono jej apelację od wyroku Sądu Rejonowego w Bochni z 21 czerwca 2021 r., wydanego w sprawie przeciwko M. K., T. M. i K. M. o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecnictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.).

Skarżąca powołała się na przesłankę oczywistej zasadności skargi, którą uzasadniła naruszeniem art. 33 k.r.o. poprzez niewskazanie punktu, w oparciu o który sądy *meriti* weryfikowały przynależność spornej nieruchomości do majątku odrębnego J. M. oraz poprzez bezzasadne – w opinii skarżącej – przyjęcie, że J. M. nie dysponował majątkiem odrębnym w chwili nabycia prawa do nieruchomości.

Tak uzasadniony wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie mógł odnieść oczekiwanego skutku. Zgodnie z utrwalonym orzecnictwem Sądu Najwyższego, przesłanka oczywistej zasadności skargi kasacyjnej (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.) spełniona jest wówczas, gdy zachodzi niewątpliwa, widoczna na pierwszy rzut oka, tj. bez konieczności głębszej analizy, sprzeczność orzeczenia z przepisami prawa nie podlegającymi różnej wykładni. Przy czym, o ile dla uwzględnienia skargi kasacyjnej wystarczy, że jej podstawa jest usprawiedliwiona, to dla jej przyjęcia do rozpoznania konieczne jest wykazanie kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego polegającej na jego oczywistości, widocznej *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej. Skarżący powinien uzasadnić tę oczywistość, wskazując jedynie na argumenty mieszczące się w zakresie kognicji Sądu Najwyższego. Nie może więc powoływać się na wadliwość ustaleń faktycznych, ani opierać na innych faktach niż stanowiące podstawę rozstrzygnięcia. (zob. np. postanowienia SN z 11 stycznia 2022 r., II USK 384/21; z 22 grudnia 2021 r., II CSK 390/21; z 31 maja 2021 r., III CSK 152/20; z 13 maja 2021, III USK 103/21 oraz z 9 marca 2021 r., IV CSK 412/20).

Skarżąca nie uczyniła zadość tym wymaganiom. Nie sposób zgodzić się, by sądy rozpoznające sprawę nie wskazały, na którym punkcie art. 33 k.r.o. oparły swoje rozważania. Nie ulega bowiem wątpliwości, że badana była możliwość

zastosowanie zasady subrogacji z pkt. 10. Skarżąca zresztą powinna mieć tego świadomość, skoro w dalszej części uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania polemizuje z ustaleniem faktycznym, że J. M. nie mógł posiadać majątku odrębnego w wysokości pozwalającej mu na nabycie lokalu mieszkalnego. Zasada surogacji polega bowiem na tym, że rzeczy nabyte z środków pochodzących z majątku odrębnego również należą do majątku odrębnego. Jeśli zatem nie chodziłoby o pkt 10, jaka byłaby prawna potrzeba weryfikowania, czy J.M. majątek odrębny posiadał.

Sąd Najwyższy nie podziela również stanowiska skarżącej, że Sąd odwoławczy, podążając za ustaleniami Sądu pierwszej instancji nie wyjaśnił, jakie ustalenia i dowody doprowadziły go do wniosku, że J. M. nie posiadał majątku odrębnego. Szczegółowe wyliczenie przyjętych przyczyn oraz opis toku rozumowania Sądu został umieszczony na k. 7-9 uzasadnienia zaskarżonego wyroku. Na marginesie należy dodać, że niezgoda skarżącej ze stanem faktycznym ustalonym przez Sądy *meriti* nie jest powodem wystarczającym do przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Przeciwnie, kwestionowanie ustaleń faktycznych oraz sposobu oceny dowodów przeprowadzanych przed sądami powszechnymi rozpoznającymi sprawę nie może stać się przedmiotem zarzutu skargi kasacyjnej na mocy art. 398³ § 3 k.p.c.

Z tej przyczyny Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania, o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnął zaś na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z § 10 ust. 4 pkt 2 i § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie

[as]